

Yunus Emre Coşan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.3.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yunus Emre Coşan (1986 -)

Yazın sonbahara iyice alıştığı, eylülün yarısına üç kala, tankların oyuncak oluşunun altıncı yıldönümünde; kent yaşamına yalnızca altmış kilometre uzakta olmasına rağmen kırsal acıların derin izlerini taşıyan Bursa'nın Keles ilçesinde ağlamadan doğduğumu çok sonraları annemden öğrendim. Ve anladım ki kirli bir hayatı yıkamak için saklamışım gözyaşlarımı...

Zorunlu ilköğretimin ilk mezunlarından biri olarak 5 yılı 1. Murat ilköğretim okulunda, 3 yılı da her yeninin eksiksiz olamayacağını bağırarak anlatan Yakup Çelebi ilköğretim okulunda tamamladım. Üniversite okusun diye Keles Çok Programlı Lisesi'nin genel lise bölümüne, dışarıda kendini bozmasın diye de kaderimin başladığı Keles'e yazıldım.

Bol oksijenli kıt imkânlı ilçeden 9 Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Coğrafya Öğretmenliği bölümünü kazanarak Bursa dışına 2. kez çıktım. Hem de aynı il'e.

Halen bu bölümde okuyorum. Ekseriyetle (dedemden miras) de yazıyorum...

Akar Su

Tozumu süpür
Toprağımı al
Kanat
Yararak bedenimi
Su ol
Sula beni

Yol açarım sana
İçim yarılrsa da
Susma
Kuruma

Sen en hırçın
En üst çığırında
En güzel yaşında

Bense ovada
Dingin uykumda

Yunus Emre Coşan

Anneler Suçsuz

Tahta, işlemez bir beşikten
Kaldı alışkanlık.
Sallanarak, korkarak
Yan yan yürümesi
Çocuklarda...

Tarihimin el izlerini,
Kimsenin silmeye hakkı yok.
Bu yüzden ip bağlayın
Öyle sallayın beşikleri.

Temiz eller büyüttü,
Yaşamın karanlıklarını.
Kızamıyorum annelere
Biliyorum dışarıya
Pek çıkamadıklarını...

Oysa kar'a toprak karışalı
Üç bin yıl önce kadardı,
Havaysa şimdilerde karardı...

Yunus Emre Coşan

Beklediğim

Benim denizimi dolduracak,
Körfezimi kapatacak,
Elimi üzerinde kaydıracak,
Nehirlerim yok...

Önce var edip
Sonra yok edecek bir sudur
Beklediğim...

Birinden alıp birine verecek
Gölgelerimi kesecek
Dağlarımı eritecek
Evre evre
Milyonlarca yıl sürse de...

Ne Cemal, Ne Sunay, Ne Edip,
Beklediğim.
Bir tek sen gelmelisin
Ne yaptığını öğrenip...

Umursuz bir vaka belki de
Evre evre olalı,
Seni beklemek hata olmalı

Seni beklemek ilahi bir bekleyiş
Ne yaptığını bileni beklemek
Yapılanmayanlara köhne bir dayanış
İçin de Sen olan
İnce bir yakarış.

Yol belli, yordam belirlendi,
Gittiğim de oradan söyleyemem
Geldiğimi...
Anlayamayacaksın ne beklediğimi...

Yunus Emre Coşan

Gerisi Hikâye

Çayın demini alırdı
Şekerin erirken daha

Senden önce çay kaşığına
elimi bile
sürmezdim...

Bir yudum alasın
dudakların kımıldasın diye,
beklerdim...

Düz bir bardakta içtiğin yeri
bulamazdım,
sen bilmezdin...

Yüzüm gerilirdi, gülerdim
sen de gülesin diye,
işte gerisi hikâye...

Yunus Emre Coşan

Guernica

Guernicam
Atıl acıların kenti
Şirinlik sendendi
Acı da senden

Senin hayalin,
Senin yalvarışın,
Senin gülüşün,
Şimdileyin bende...

Hediye verildin,
Pazarsız satıldın,
Gözyaşların, kan kokuların
Resim boyası sayende...

Guernicam,
Utancı sende tattım,
Yenilgiyi de
Aşkı hep tadıyorum...

Guernicam,
İşçi yanım,
Senden bana
Hatıradır sol yanım...

Yunus Emre Coşan

Güzel Şeyler Unuttuk

Yola çıktık bir kere,
Gelirken ardımızda kaldı,
Yaşamışlığımız...
Burnumuzun direği sızlardı,
Yolculuklarda...
Geriye,
Yüreğimize sinen sevdalar kaldı...

Söylenmedik ve aldırmadık,
Havanın yavaştan üzerimize çökmesine.
'Olsun' diyorduk 'olsun'..
Elbet bizim sırtımızı da güneş sıvazlar...

Umutsuz pınarlardan suladık,
Yanan yüzlerimizi...

Misafir ağırladık yüreğimizde,
Aşklarımızı kovarken bilinmezlere...

Oysa en acı anımızda,
Şarkılar söyledik dostlarımıza...

Güneş geliyor taramadığı saçlarıyla,
O da acele etmiş başıbozuk sevdalara,
Ve isyan ederken birileri,
Melengiçler çiçek açıyor dağlara...

Unutmadık gideceğimizi,
Ama gelirken bir kaç şey unutmuşuz,
Alıp gideceğiz heybemizi,
Aşkı, sevgiyi ve de
Güzel olan her şeyi...

Yunus Emre Coşan

Hesap

Damarları acıyan bir yaprakta,
Süzülüp gelen bir sudur,
Şifresini çözen yeşilliğin.
Haysiyet de vardır larvalarda...

Kurbağacıklardı beni seyreden,
Etraflıca, kımıldamadan yankılanan,
Hesabı başka damlalara kalan,
Yaşam bağırışlarını sevgiyi kahreden...

Boşuna kızıyor gökkuşağı,
Aynı rengi savunuyorum.
Bu yüzden sevmedim renk tonlamalarını,
Kapris fişkırın tabloları...

Yazdığım her kelimenin gururu,
Çizdiğim her şeklin ahbabı,
Her harfimin de hesabı saklı...

İstendiğinde korkmadan
Serebilmeliyim doğrularımı.

Ve kimi yerlerine çizik atılmış dosyamı...

Yunus Emre Coşan

İki Mozaik

Bıraksaydın giderken,
İki parça mozaığı,
İki parça gözü...

Görecektim duvardaki
İsa'nın gülüşünü
Sana bakıp
Sendeki bana
Gülüşünü

Dönmemen için
-Sen anlamasan da-
O da dua
Ediyordu...

Sense tarihi bir kazanımın peşindeydin,
Kaybettiklerine inat.

Yunus Emre Coşan

İstanbul'un Dedemsiz Akşamı

İstanbul'u görememişim,
Martıların sevdasını duymadan,
Dedemi özlemişim,
İstanbul'u anlattığından.

Nasırlıydı dedemin elleri,
Her biri emek timsali,
Boğaz dosttur rüzgara,
Eyüp Sultan misali.

Kağnı sesleri duyulur,
Haliç'in tersaneci çocuklarına...
Fatih'in geçmişi şakağında,
Yorgun bakar, kağıt gemi kaptanlarına...

Sultan Ahmet kendisi satıyor,
Rengârenk, iplik iplik macunları,
Kestane kokuları soruyor,
Mısır patlatan amcaları...

İstanbul yine veda ediyor,
Bu akşamı da anınca,
Görmeye başladım tepelerini
Güneşsiz baş başa kalınca...

Her şey susuyor ve gidiyor,
Sanki dedem çağırıyor...

Yunus Emre Coşan

Kabuklu Kabuk

Düşmek istemedim,
Düşüncelerinden düşerken.

Duyguları ektin,
Kabuk bittim.

Kır beni açılalım
Kabuğun içindeki,
Kabuğuma çekildim...

Yunus Emre Coşan

Kalkolitik Acı

(Miletos'un, Ephesos'tan rivayetidir.)

Yeşilsiz toprağa bakıyor yüzümüz
Yeşilin gölgesinde,
İkimiz de susuz
Gemilerim karada, teknelerim yasta
Ne Fatih kadar güçlü,
Ne de Artemis kadar bereketli
Doğam...

Yunus Emre Coşan

Mart ve Kedi

Mart ve kedi
Kedi ve sen
Senle kedi
Martta sen

Mart ve kedi
Kedi ve ben
Benle kedi
Martta ben

Mart ve kedi
Martı ve İzmir
İzmir'in martı
İzmirle ben

mart ve kedi
İzmirde martı
Bende sen
Sensiz mart

Mart kediyle
Kedi seninle
İzmir benimle
Martı İzmirle

Bir yanlış olmalı
Mart kedinin
İzmir martının
Sen benim olmalı

Yunus Emre Coşan

Poz Ver İlkel

Eski, çıplak, çamur...
Biçimsiz mutluluk yığınları,
Çamurlu dizlerin
Huzurlu uykuları

Tekdüze bir toprak,

Batakta kabarıyor göğsün,
Sağ gözün seğiriyor,
Pahalı bir makinenin ışığına

Ürkme,
Bambular, sazlar
Bize biraz uzakta
İslak hayatta
Ölmek birkaç saniye geç nasılsa...

Yunus Emre Coşan

Sevi Ş si

İki vücut arasında kolaçan bir çizgidir
Saniyeleri durduran
Dakikalar saliselere atlarken
Ağlar bir çocuk yorgan altında

Kabuktu biliyorum
Damaklarıma takılan gıcıklık
Çekirdek kabuğu

Dengesizliği bıraktım
park bekçilerine
Devriye gezen üniformalar aldı
Salınıp gelen bir eşitsizliği

Vücutlar sevişirmiş bana ne
Hüzünlerin arasına girmek de
Rezilce...

Yunus Emre Coşan

Sünger

Hep kristal kalacak

değilsin ya!

Biraz da sünger ol.

Ezil, büzül, süzül

Ama üzülme...

Yunus Emre Coşan

uMutlu Güneş

sessiz,
yıkık,
ve belki de, umutsuz...

güneş doğuyor gülerek,
hiç el ettiniz mi yalnızlığına?
umut verdiniz mi güneşe?

o umutlu ki
size saçıyor ışığını,
sıcaklığını...
ve bitiyor,
kalmıyor dermanı..

gece kurduğumuz düşlerle,
besleniyor
kendine geliyor,
sabaha karşı...

kendi umudumuzu harcıyoruz,
yeni bir günde...

Yunus Emre Coşan

Yürek Arası

Su kurtulurken tutumsuz renklerden,
Parlak yüzeylerin kıvılcımı sönüyor.
Elimde kalmadı kalpli kağıtlar,
Sinekler yüzümün çeperine dönüyor.

Karşımdaydın, karşıdakine karışışın;
Başına teğet, saçına paralel sarışın...
Kıvrak, hüzünlü bir melodinin tarihi geçmiş,
Sanırım Barış'ın ya da barışamamanın...

Ellerinin dokunamayışı tüylerimin ardına
Yüreklerimizi ve düşlerimizi
Aralık bırakıyor eylül ayında

Bu yüzden
ihanetin en temiz! kurşunu
yüreklerimizin arasından geçecek
biz yine ölmeyeceğiz...

Bekleyelim zamanın birazını,
Lütfen iki dakika daha
yürek arası...

Yunus Emre Coşan